

SALEZIJANSKI VESTNIK

JANUAR-FEBRUAR 2016 · 1

IZ TRANE V PODGORICO

OTROCI S ŠESTEGA PERONA

ÁNGEL V SLOVENIJI

- 4 **S POTI**
Iz Trane v Podgorico
- 6 **SALEZIJANCI PO SVETU**
Otroci s šestega perona
- 8 **KOLUMNNA**
Lačne nasičevati
- 9 **VEZILLO 2016**
Skupaj z Jezusom sopajmo po poti Duha
- 10 **MOLIVCI**
Prosrite Gospoda žetve
- 11 **MOLIMO SKUPAJ Z MARIJO**
- 14 **NA STRANI MLADIH**
Ángel v Sloveniji
- 14 **MISIJONI**
Tone Grm, Inharrime, Mozambik
- 16 **NOVICE**
- 23 **OBVESTILA**
- 24 **DON BOSKOVE REČI**
Sneg

Katoličan lahko v svetem letu prejme popolni odpustek, če izpolni naslednje pogoje:

1. Obišče svetoletno cerkev in je tam pobožno pri sveti maši ali drugi liturgični pobožnosti.

2. Obišče svetoletno cerkev in tam nekaj časa posveti čaščenju Najsvetejšega ali pobožnemu premišljevanju, moli Očenaš, izpoved vere in molitev na čast Devici Mariji.

pomoč revnim otrokom, mladini, zapuščenim starejšim ljudem, tujcem, beguncem, misijonarjem.

6. Posveti del prostega časa dejavnostim, ki so koristne za župnijsko občestvo ali za skupnost.

Ko je vernik opravil eno od zgoraj naštetih dejanj, pa je za izpolnitev pogojev za pridobitev jubilejnega odpustka dolžan ta dan, lahko pa tudi do dvajset dni prej

DA SMO LAHKO DELEŽNI BOŽJIH DAROV, MORAMO BITI V STANJU MILOSTI.

3. Posveti nekaj časa obisku ljudi, ki so v potrebi ali stiski (bolniki, zaporniki, osamljeni, starejši ljudje ipd.), v smislu, da roma h Kristusu, navzočem v njih.

4. Opravi dejanje spokornosti, da se npr. vsaj en dan odpove kazenju, uživanju alkohola, mesu, sladkarijam ipd. Tako zbrani denar pa nameni revežem.

5. Podpre z znatnim prispevkom dela verske ali socialne narave:

ali do dvajset dni kasneje: opraviti zakramentalno spoved; prejeti sveto obhajilo ter; moliti po papeževem namenu (katero koli molitev).

Prvi pogoj, da smo lahko deležni Božjih darov je namreč, da smo v stanju milosti. Za jubilejni in tudi druge popolne odpustke pa se vrh tega zahteva tudi nenavezanost na greh, tudi mali.

SALEZIJSKI VESTNIK je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

JANUAR–FEBRUAR 2016 ŠTEVILKA 1 SKUPNA 599
ISSN 0353-0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Lucija Nastran, Janez Krnc, Marko Košnik
Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design
Računalniška postavitev: Salve, P. Belak
Foto naslovnica: Patricija Belak
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:
SI56 2420 0900 4141 717
sklic 300-01

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.
PODATKI ZA STIK

Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA
Salezijanski vestnik
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
Telefon 059/339.100
E naslov vestnik@sdb.si
Spletna stran www.donbosko.si

SVETO LETO USMILJENJA

To je vaše polje

Izteklo se je leto dvatisočpetnajsto. V salezijanskem okolju povsod po svetu je predstavljalo nekakšen mejnik. Dvestoletnica rojstva sv. Janeza Boska v minulem letu je hotela biti ne le zunanje praznovanje, ampak bolj pot navznoter, da bi vse delo in prizadevanje v prid mladega rodu vedno bolj zajemalo in odsevalo to, kar je bilo zamišljeno na začetku, pri izviru. Pravijo in izkušnja uči, da je voda najbolj sveža in kristalno čista pri izviru. Zato je pot nazaj, k prvotni zamisli, priložnost za pravilno usmerjanje in vrednoteenje tega, kar je še pred nami. To je bilo tudi sporočilo Angela Fernandeza ob njegovem prvem obisku v Sloveniji ob sklepu jubilejnega leta, novembra 2015. Kot don Bosko našega časa nas s prepričljivostjo svoje besede utrjuje v prepričanju, da moramo kot salezijanska družina dajati odgovore na potrebe in izzive današnjega časa. Ko se ozremo naokrog, jih opazimo veliko in niti ne majhnih. Ko se je z vedrim pogledom v Mariboru sprehodil po prvem svetišču sv. Janeza Boska v Sloveniji, ki ga je ob tej priložnosti blagoslovil, je bolj kot to, česar v celotnem kompleksu DBC Maribor še ni, opazil to, kar je. »To je vaše polje, tu morate delati,« so bile njegove besede, kakor Marijine Janezu Bosku v sanjah pri devetih, ko še niti slutil ni, kaj vse je še pred njim.

To so tudi misli, ki bodo v letošnjem letu in v prihodnjih še zlasti zaposlovale salezijance v Sloveniji. Namreč, inšpektorialni zbor, ki v letošnjem letu poteka, zastavlja pomembno vprašanje: kje in katera so tista polja, kjer zasaditi ali naravnati plug, da bo žetev za večne kašče dobro in bogato obrodila.

In še nekaj bo zaznamovalo čas pred vsemi nami: sveto leto usmiljenja. Čeprav imajo posebna sveta vrata, ki se ob tej priložnosti odpirajo po raznih cerkvah, svojevrsten pomen, nas usmiljenje nagovarja k temu, da bi odpirali vrata svojega srca. Da bi zmogli izstopiti iz svojega udobja, kjer nam je dobro, kjer ni izzivov, ki bi nas silili k novemu, neznanemu. Jezus, ki je poosebljeno Očetovo usmiljenje, je svojim učencem, torej tudi nam, jasno nakazal smer. Podoba dobrega pastirja to brez besed do potankosti razkriva. Da reši ovco, ki se je bila izgubila, gre tudi nad prepade in med trnje. In se ne vprašuje, ali je zašla po svoji krivdi ali se ji je zgodila nesreča ali je bila zavedena. Pravzaprav bi leto usmiljenja moralo biti vsako leto. Če le hočemo, vedno lahko opazimo in naredimo še korak naprej in bližje. Potem ne bo obrobij, ki lahko tako močno zaznamujejo naš čas in ljudi. Celo v družini se lahko kdo znajde na stranskem tiru, ko zanj ni dobre besede in ne sočutja. Da bi izkazovali usmiljenje, nam ni treba hoditi daleč. Družina je prvo polje, ki ga je treba obdelovati in negovati.

MARJAN LAMOVŠEK
UREDNIK

IZ TRANE V PODGORICO

Marko Suhoveršnik

Tokratno pot začimo v kraju Trana v Piemontu. Leži zahodno od Turina, nedaleč stran od Avigliane. Tamkajšnja cerkev, ki je tudi znano svetišče, je znana po izredno visokem zvoniku, v višino meri namreč kar 53 metrov. Septembra 1768 so se župnik, zdravnik in lekarnar povzpeli na razvaline stare župnijske cerkve, da bi si ogledali, kako zori kostanj. Prikazala se jim je Marija, odeta v črno. Novica se je hitro razširila in prav tako hitro je bila postavljena kapela s podobo črne Marije.

LOKALNI KMETJE so se radi ustavljali pri kapeli. Čez nekaj let, 11. avgusta 1772, je Janeza Lanzo iz Piossasca ugriznila strupena kača, zato se je zatekel v kapelo. Tudi njemu se je prikazala Marija in ga potolažila. Možak je tekel v vas pripovedovat dogodek. Isti zdravnik, ki je že pred leti videl Marijo, je Janezu pregledal roko, zabeležil kačji ugriz in potrdil njegovo smrtno nevarnost, a Janez je še kar živel ... Zato so sklenili zgraditi svetišče in ga posvetili 10. septembra 1775.

SV. JANEZ BOSKO je kraj velikokrat obiskal in vsakokrat, ko je svoje gojence peljal na duhovne vaje v bližnji Giaveno, se je z njimi nazaj grede ustavil v tem svetišču, posvečeno Mariji Zvezdi. V tej cerkvi so postavili tudi oltar Presvetega Srca Jezusovega s kipom, ki ga je pot po Božji previdnosti pred kakšnim letom zanesla v popolnoma drugo družbeno in jezikovno okolje.

TOKRATNO POTOVANJE bomo sklenili na jugu naše nekdanje skupne države, v Črni gori. Če sem si v Trani lahko ogledal le peščeno dvorišče in zunanjščino svetišča Marije Zvezde, pa salezijansko ustanovo in cerkev Srca Jezusovega v Podgorici poznam skoraj do zadnjega kotička. No, zaradi sodobne arhitekturne oblike cerkve je teh kotičkov manj kot pri klasičnih cerkvah ...

NA PRELOMU prejšnjega stoletja so frančiškani v Podgorici postavili novo cerkev, posvečeno Presvetemu Srcu Jezusovemu. Po veliki vojni je bila poškodovana, nato nacionalizirana in porušena, na njenih temeljih pa je zrasel dom jugoslovanske ljudske armade. Leta 1966 so v mesto prišli prvi salezijanci iz Slovenije, ki tukaj še vedno delujejo. Čez tri leta je bila končana in posvečena nova cerkev iz armiranega betona. Njena neobičajna oblika spominja na Noetovo baroko, ima pa tudi visok zvonik.

NJENI ZIDOVI in z njimi mnogi salezijanci slovenske province so preživeli viharna jugoslovanska leta Titogra-

da. Ciril Zajec, Franc Kuhar, Franc Jamnik in Anton Maroša so le nekatere legende, ki so ohranjali Kristusov evangelij med hrvaškimi priseljenci in črnogorskimi Albanci, večinoma naseljenimi v Malesiji, pokrajini med Podgorico in albanskim Skadrom. Po slovenski osamosvojitvi in balkanskih vojnah, ki niso prizanesle niti Črni gori, se je Podgorica hitro razvila in razširila. »Razvojni niši« so sledili tudi salezijanci, ki so svojo navzočnost obogatili z mladinskim centrom in s šolskim centrom s tečajji za jezike in računalništvo.

DA SE VRNEMO k omenjenemu kipu Srca Jezusovega. Kot rečeno, se je znašel v novem okolju - namreč v podgoriški cerkvi! Ko so pred kakšnim letom salezijanci slovenske province opravljali duhovne vaje v don Boskovih krajih, jih je pot zanesla tudi v Trano. Budno oko župnika in sedanjega ravnatelja salezijanske skupnosti v Podgorici Janeza Mirtka je uzrolo milostni kip, ki se je zamaknjen skrival v zakristiji svetišča Marije Zvezde. Beseda je dala besedo in obrodila pošteno 'kupčijo'. Danes kip Presvetega Srca Jezusovega krasi edino katoliško cerkev v Podgorici, ob katerem se ustavljajo mladi in stari, meščani in »hribovci« ter kot don Bosko v Trani pred njim prosijo Božjega usmiljenja.

Otroci s šestega perona

Živijo na uličnih pločnikih, prosjačiti morajo, celo krasti ali sprejeti otroško delo in ne hodijo v šolo. Zdi se skoraj nemogoče, da morajo v Indiji, ki dosega velikanški gospodarski napredek, mnogi otroci še vedno živeti na ulici. V New Delhiju jim don Bosko daje priložnost, da lahko stopijo na drugačno pot.

Prožnih in zanesljivih korakov stopa Dev po tirih. Bosonog. Drobcene in umazane nožice dvanajstletnika stopajo po železju, po katerem je ravnokar škripajoče odpeljal vlak.

Ni se mu treba truditi loviti ravnotežje. Še več, roke brezbrizno potiska v zanj prevelik jopič, že precej obrabljen, ki ga je prejel od neke dobrodelne organizacije. Po tej progji gre večkrat na dan.

Dev od leta 2012 živi na newdelhijski postaji. Včasih je prespal na šestem peronu, včasih na devetem, vedno pa skupaj z drugimi fanti iz svoje gruče. „Tu je moj prijatelj Anil in drugi fantje,“ pojasnjuje. Pobegnili je od doma, ker ga je oče pretepal. Sedaj s svojimi tovariši zbira plastenke od vode. Gredo po vlakih, po praznih plastenkah povprašujejo pri potnikih na peronu in grebejo po smeteh. Nato jih prodajo trgovcem. „Zaslužim od 200 do 300 rupij na dan,“ odkrito pove fant. Kake 3 ali 4 evre na dan.

PRETEPENI IN IZKORIŠČANI

Naj se sliši še tako nezaslišano, veliko otrok in mladine, zlasti fantov, živi po ulicah New Delhija in po železniških postajah. Natančno število ni znano. Don Bosko center Ashalayam iz New Delhija skrbi za otroke z ulice. Vsako leto salezijanci in njihovi sodelavci vzpostavijo stik z več kot 4000 otroki.

Mnogi od teh so pobegnili od doma. Duhovnik Geroge Nadackal, ravnatelj DBC Ashalayam, spregovori o tem, kako otroci gojijo lažne iluzije o indijskih velemestih: „Navadno jim velika mesta vzbujajo velike upe. Ko pa pridejo na postajo, se začne njihovo bedno življenje.“ Otroci begajo sem ter tja in prosjačijo, iščejo kaj za pod zob in prostor za nočni počitek. „Izkoriščajo jih kot poceni delovno silo, v čajnicah npr. pomivajo posodo. Za mnoge so ti otroci lahek plen,“ pripoveduje George.

Mnogi med njimi končajo na postaji v New Delhiju. „Zato se naša organizacija še zlasti angažira tukaj,“ pojasni ravnatelj Don Bosko centra Ashalayam. Osem sodelavcev centra se izmenjuje na ulicah mesta, ki šteje preko 15 milijonov prebivalcev.

Osrednja hiša centra Ashalayam je v treh nadstropjih in je grajena v obliki črke v. Je v Palamgaonu, v četrti, ki je umeščena v jugovzhodnem predelu New Delhija. Trenutno daje nastanitev kakim sto fantom. Nekateri mečejo na koš, drugi igrajo nogomet ali kriket, eden se z rolerji pelje čez dvorišče.

Desetletni deček Vijay stopi s košarkarskega igrišča in se usede na stopnišče ob glavnem vhodu. In začne pripoved, kako je prišel v Ashalayam.

„Skupaj s svojo družino sem nabiral drva v gozdu. Potem pa so kar nenadoma vsi

po uslužnosti Don Bosco Magazin, Nemčija

odšli.“ Otrok ima dolge opognjene obrvi, na levem licu pa veliko znamenje. Ko govori, si zviija roke, oči pa ima uprte v tla. Ne ve, kje je njegova hiša, in tudi ne ve povedati, kje je tisti gozd, kjer je izgubil družino. „V nekem gozdu pač,“ pove.

Ne da bi bil kam namenjen in čisto neobgljen je Vijay nekega dne prišel na železniško postajo. „Zelo sem bil lačen. Neka gospa mi je ponudila banano in vodo. Na neki majhni tržnici sem ukradel nekaj sadja.“

Vijay se je odločil, da ostane tam. S še nekaj drugimi fanti je nočno zatočišče iskal v praznih hišah in pod mostovi. Prijeli so ga in ga pripeljali v Center Ashalayam. Bilo je leta 2011.

„Na začetku sem veliko jokal. Zakaj so me pripeljali v ta kraj? Zakaj sem tu, sem se velikokrat vpraševal.“ Nekega dne je šel v šolo s fantom, ki je že nekajkrat pobegnil iz centra. Tokrat sta pobegnila skupaj, a so ju hitro našli. Sčasoma se je v centru udomačil. Zdaj obiskuje četrti razred osnovne šole in našel je nove prijatelje. „Čudovito je, da se lahko tu najem, prespim. Pogrešam edino družino.“ Vijay ima dve starejši sestri in mlajšega brata. Ne ve, kako je z njimi, saj nimajo nikakršnega stika. Kaj pa, če bi ga družina iskala? „Nikjer ni kakega zaznamka, da je pogrešan,“ pojasni gospod George.

NAUČIJO SE ŽIVETI

Vsakega otroka in mladostnika, ki ga tako najdejo, naznanijo socialni službi za mladostnike. Salezijanci skušajo poiskati družino najdenega otroka in ji ga vrniti. V zadnjih dveh letih je bilo 450 otrok vrnjenih njihovim družinam.

Kdor pa ostane v Centru Ashalayam, more zastaviti novo, bolj pozitivno življenje. Tu de-

lujejo trije duhovniki in trije salezijanci bratje. Zagotavljajo jim hrano in streho nad glavo, poleg tega pa z različnimi dejavnostmi poskrbijo za prosti čas. Otroke seveda pošiljajo v šolo. Mnogi se tako naučijo brati, pisati in računati. „Naš glavni cilj je, da si ti otroci pridobijo zaupanje vase in da se naučijo najbolj osnovnih stvari, da bodo lahko nekoč samostojno zaživel,“ pripoveduje George.

Arun je 22-leten fant, ki mu je uspelo. Že od leta 2000 živi v centru. Končal je srednjo šolo, sedaj pa kot fotograf dela v nekem spletnem trgovskem podjetju. Na mesec zasluži kakih 15.000 rupij (215 €). Živi v zavetišču, ki ga imajo salezijanci za mladeniče nad 18 let starosti. Ko je pred leti njegova mati zbolela, ga je oče odpeljal k sorodnikom v oddaljeni kraj. Preteпали so ga, in ko se je hotel vrniti domov, je stopil na napačni vlak, ki ga je pripeljal v New Delhi. Štiri dni je preživel na pločniku. Ni imel ne vode ne hrane. Tam so ga srečali sodelavci centra Ashalayam. Sprejel je njihovo povabilo.

Salezijanci so našli njegovo družino, a so mu omogočili, da je ostal v centru. „V naši družini nas je osem. Kakih sto hiš je v naši vasici, nihče ne hodi v šolo. Če ne bi prišel v center, se ne bi nikdar mogel šolati,“ pove Arun.

Dvanajstletni Dev pa se otepa misli, da bi ostal v centru. Vidi le to, da je v tej hiši treba živeti po nekih pravilih. Da se je treba prilagoditi strukturi in da ni mogoče nadaljevati tako kot na železniški postaji. Kljub temu občasno obiskuje učni center neke druge humanitarne organizacije v bližini železniške postaje. Morda pa bo nekoč le spoznal, da mu izobrazba odpira nova vrata.

Lačne nasičevati

JANEZ VODIČAR

Nedavno tega sem bil na preprosti zabavi, kjer smo po dobri večerji imeli še družaben večer. Številni so s sabo prinesli še nekaj hrane, predvsem lepo oblikovane in slastne sladice. Čeprav nismo samo sedeli ali stali, ampak je bil cel večer poln gibanja, je kar nekaj hrane ostalo.

Ob pogledu na vse, kar je ostalo, se mi je spomin nehote vrnil v lansko leto, ko sem študentom v Tanzaniji dal nekaj čokolad. Gorenjke so izginile prej, kot bi jim lahko dopovedal, kaj ime pomeni; milko so pa tako že poznali. Prav tako sem lahko opazoval veselje tamkajšnjih mladih ob kakšni posebni priložnosti, ko so dobili k svoji polenti ali rižu priboljšek – precej suho biskvitu podobno pecivo. Šlo je za med, bi najlažje to lahko opisal, nemogoče pa je opisati veselje in zadovoljstvo na njihovih obrazih. 'Lakota je najboljši kuhar,' boste odvrnili. Morda res in še kako drži za Afriko, saj še nimajo vsega na pretek. Lahko jim malo zavidamo to preprosto veselje, mi iz sveta, kjer nič več ni dobro in nas nič več ne more potešiti.

Ne vem, če se danes kje še sliši, včasih pa so nam starejši, celo iz svoje izkušnje, govorili: »Tri dni vojne in boste vse jedli.« Upam, da to ni edina rešitev, ki bi nas lahko pripeljala do večjega veselja v življenju in s tem tudi do večjega spoštovanja vsega in vseh. Če pogledamo samo Karitas, koliko ljudem pomaga že samo s prehrano, vemo pa, da ima le sredstva, ki jih dobi od dobrih ljudi. Sklepamo lahko, da je mogoče še kaj drugega kot vojna. Ljudje smo se zmožni in tudi pripravljeni čemu odpovedati, čeprav nismo v to prisiljeni. Razne svetovne raziskave kažejo, da je bogastvo pomembno za naše zadovoljstvo, a je to daleč od prave poti do sreče. Denar, ki ga podarimo, po teh raziskavah prinese veliko več zadovoljstva, kot če ga porabimo sami zase. In rezultati raziskave niso odvisni od tega, na katerem koncu sveta živimo. Vedno in povsod se je izkazalo, da je denar porabljen za druge v večje veselje, kot če ga porabimo zase.

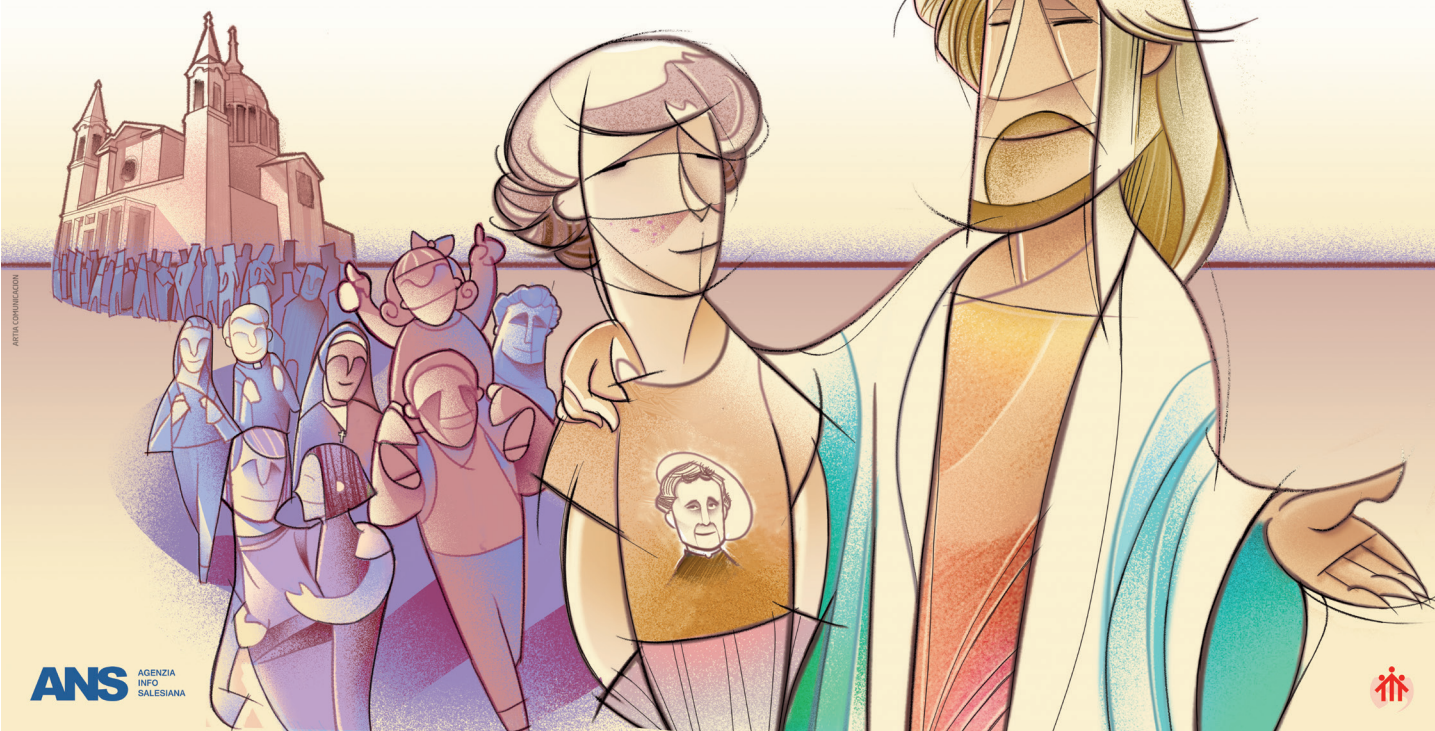
Ob polni mizi in ostankih, s katerimi ne vemo, kam bi, je težko biti srečen. Vsem nam je bilo težko, ko smo se drugi dan po zgoraj omenjeni zabavi dobesedno prerekali, kdo bo odnesel ostanke hrane. Vendar je bila to edina dobra izbira, saj k sreči še čutimo v sebi, da se hrane ne meče proč. Kjer živimo, ljudje k sreči ne umirajo od lakote, bolj od posledic preobilja. Sklepamo lahko, da bi bilo dobro, če bi nam to obilico kdo vzel. Ob tem se bojim, da bi to res povzročilo vojno. A če hočemo sebi dobro, je pametno prej misliti na to. Papež Frančišek, ki je razglasil sveto leto in nas vabi k delom usmiljenja, nas je v svojem zadnjem dokumentu pozval k delu za družbo skromnosti, odpovedi. Lačne nasičevati je lahko prvi korak, ki nam bo vrnil veselje do hrane, drugim pa prinesel najnujnejše za preživetje. Na naši zabavi bi bolj pametno nastaviti košarico za prostovoljne prispevke, ki bi jih namenili za lačne in potrebne. Tako ne bi imeli težav s pogledom na ostanke, nekateri se ne bi obremenjevali s preveč zaužitimi kalorijami in slabim spancem, vsi pa bi se veselili ob misli, da smo pomagali lačnim. Zato hranimo lačne na skrivnem v duhu leta usmiljenja, saj bomo od tega tako in tako imeli največ sami. Sadovi se bodo najprej videli na mojem obrazu in le tako se lahko gradi lepši in bolj pravičen svet.

skupaj z Jezusom stopajmo po poti Duha

VEZILO 2016

vrhovnega predstojnika
Ángela Fernández Artameja

*S*vestota obletnica rojstva našega očeta don Boska nam je ponudila priložnost za razmislek o njegovi osebni zgodbi, za poglobitev njegovih pedagoških uvidov in za poživitev nekaterih potez njegove duhovnosti. Takšen rodoviten program je zasnoval moj predhodnik Pascual Chavez. S prepletanjem niti zgodovine, poslanstva in salezijanske duhovnosti iz njenih začetkov smo spoznali, kaj pomeni s srcem živeti naš salezijanski poklic. Kot vsak poklic tudi naš vključuje zgodbo ljubezni med Bogom in dejansko osebo, naj bo to ženska, moški ali mlad človek. Le če bomo dali pomen izvirom naše karizme, od koder zajemati salezijanski poklic, bomo lahko skupaj načrtovali mladinsko poslanstvo, ki smo ga kot salezijanska družina prevzeli, in bomo presevali duhovnost, s katero se mi sami napajamo in hranimo.

Dragi bratje in sestre iz salezijanske družine, že drugo leto prihajam k vam z vezilom. Vezilo kaže na bogastvo salezijanske družine,

ki jo skupaj oblikujemo. Hoče biti v pomoč pri utrjevanju vezi občestva in pri soudeležbi na poteh poslanstva, pri čemer nas Sveti Duh v Cerkvi našega časa nagiba, da stopimo na nove poti. Zato pravim: »Skupaj z Jezusom stopajmo po poti Duha«.

Želim spregovoriti o Bogu in Jezusu Kristusu, ki je temelj našega osebnega življenja in življenja salezijanske družine. Hkrati s tem spregovorim o poslanstvu, ki ga opisujem kot »dogodivščino Duha«, in o občestvu med nami kot Cerkve, kar izrazim z besedno zvezo »hoditi skupaj«.

Služba vrhovnega predstojnika mi je v tem času omogočila, da bolje poznam in vzljubim napo družbo in našo salezijansko družino. Prepričan sem, da je Sveti Duh nadvse velikodušen z vsemi nami in da z naše strani pričakuje tako razpoložljivost, kakor je bila v don Bosku, materi Mazzarello, Dominiku Saviu in mnogih drugih, ki v šoli svetosti naše velike redovne družine v korenitosti sledili Jezusu in se dali voditi Svetemu Duhu.

Prositate Gospoda žetve ...

PRIPRAVIL IVAN TURK Bogoslovci, bodoči novomašniki v letu 2016, so bili posvečeni v diakone. Ni jih veliko, zato smo toliko bolj hvaležni Bogu, da jih je poklical in da je kandidatom podaril duha razločevanja in poguma, da so izrekli svoj velikodušni da. Med temi diakoni sta tudi dva, ki pripadata družbi salezijancev, in sicer Mitja Franc iz župnije Črenšovci in Matild Domić iz župnije Ig.

Večkrat se sliši misel, da končno ni tako težko postati duhovnik, redovnik, redovnica, težje je vztrajati v tem poslanstvu, veselo vztrajati vse življenje v zvestobi pa je milost, poseben Božji blagoslov ...

Zato, dragi molivci in vsi, ki se veselimo novih diakonov, bodočih duhovnikov in se zavedamo, da ni dovolj, da smo jih z molitvijo spremljali do sedaj, bodimo jim v oporo tudi za naprej. Marsikatera duhovniška mati je izrekla besede: »Molila sem zanj do sedaj, ko pa je postal duhovnik, bom molitev za njegovo stanovitnost in svetost pomnožila.«

V Sloveniji je, lahko rečemo, veliko molitve za duhovniške in redovniške poklice in za njihovo stanovitnost. Obstajajo velike molitvene skupine na ravni slovenske Cerkve, posameznih škofij in redovnih skupnosti. Tako je Sveti Duh obudil pred dobrimi 40 leti tudi Salezijansko molitveno združenje, katerega člani molimo za duhovne poklice, družine in mladino.

Dnevna duhovna vez med člani združenja je molitev Angel Gospodov, ki nam nazorno prikazuje Božje vabilo Mariji in njen odgovor: »Zgodi se mi po tvoji besedi!« Članstvo v združenju ni vezano na skupna srečanja, priporo-

čamo pa: letni molitveni shod molivcev na Rakovniku zadnjo soboto v maju, mesečno molitveno srečanje tretjo soboto v mesecu na Kureščku, redne oblike molitvenih srečanj po župnijah (prvi četrtek v mesecu in prva sobota ...) in drugo. Marsikje pa se molivci na svojo pobudo srečujejo tedensko ali mesečno v kapelah ali po domovih.

Člane združenja povezuje revija Salezijanski vestnik (SV), ki ga člani, ki ga želijo, dobivajo brezplačno (priporoča pa se, kdor zmore, prostovoljni prispevek za kritje stroškov tiska in poštnine).

Za vse molivce, žive in pokojne, se vsak mesec daruje sveta maša. Pokojne člane združenja prek SV priporočamo v molitev vsem članom združenja.

Lepo bi bilo, če bi vsak molivec/ka povabil še koga v molitveno združenje. V prijavnici zapišite: ime, priimek, naslov, datum rojstva, lahko tudi datum godu. Ob takih dneh se še bolj spomnimo eden drugega. Prijavo pošljete na naslov: Ivan Turk, Troštova 12, 1292 Ig ali ivan.tujrk@salve.si.

Naj dobri Bog po Marijinem posredovanju blagoslovi našo molitev v letu usmiljenja ...

MOLITVENI NAMENI

JANUAR

Da bi leto usmiljenja občuteno odmevalo v vsakdanjem življenju v naših družinah, ob preprostih besedah: prosim, hvala, oprosti ...

FEBRUAR

Da bi postni čas ovrednotili z molitvijo, postom in dobrimi deli.

MAREC

Da bi varstvu sv. Jožefa priporočali Slovenijo, ki ima sv. Jožefa za svojega zavetnika.

»Šel je ven in se kakor po navadi napotil proti Oljski gori. Tudi učenci so šli z njim. Ko je prišel na tisti kraj, jim je rekel: »Molíte, da ne pridete v skušnjava!«

Lk 22,39–40

V evangelijskih odlomkih, ki govorijo o Jezusovem trpljenju, evangelisti o Mariji molčijo. Edini, ki jo omenja, je Janez. Vendar Marija ni bila odsotna. Ne vemo natančnega kraja, kje se je v tistem obdobju nahajala, številni duhovni pisatelji pa menijo, da je že bila v Jeruzalemu. To bi mogli razbrati iz Matejevega poročila, ko pravi, da so bile številne žene, ki so hodile z Jezusom vse od Galileje in so skrbele zanj in za učence, navzoče ob križanju.

Prav tako pa Marija ni bila odsotna »v Jezusu«. Sv. Hilarij piše, da je bil eden od vzrokov, ki so Jezusu na Oljski gori povzročali smrtno trpljenje, tudi misel na bolečino, ki jo bo njegova bližnja smrt povzročila rahločutnemu materinemu srcu.

Evangelist Luka zelo poudarja Jezusovo molitev in tudi tukaj daje velik pomen prikazni angelov, kakor že prej v pripovedih o Jezusovem rojstvu in otroštvu. To nakazuje šibkost Jezusa kot človeka, po drugi strani pa moč Božjega delovanja, ki ga utrjuje.

Sv. Janez Krizostom razlaga to dejstvo, ko pravi, da se je Kristus podvrgel človeški slabosti, da bi nam dokazal, da je, čeprav Bog, privzel naše resnično človeško telo.

Ni si zaslužil smrti, toda za nas je hotel izbrati prav to. Le iz usmiljenja in ljubezni je hotel izbrati trpljenje in smrt za odrešenje ljudi. V vrtu Getsemani je vzel s seboj tri apostole, ki so bili navzoči ob sprememnitvi na gori, da bi se naučili, da gre pot, ki vodi k slavi gore Tabor, prek Kalvarije. To pot je tudi njegovi Materi Mariji nakazal že starček Simeon, ko ji je naznanil, da bo ob Sinovem trpljenju tudi njeno dušo prebodel meč bolečin.

Ob tem pa se mi vprašajmo: Se zavedam velikega pomena molitve? V katerih okoliščinah mi je težko izpolnjevati Božjo voljo? Zakaj padam vedno v iste grehe? Kot učenci na Oljski gori tudi mi »spimo« v svojih grehah?

Sv. Marija D. Mazzarello je pisala eni od sester: »... zadovoljna sem, da imaš dobro voljo, da bi postala sveta. Zpomni pa si, da ni dovolj začeti; potrebno je nadaljevati; vedno, vsak dan se je potrebno bojevati. Naše samoljublje je tako premeteno, da nas takrat, ko se nam zdi, da smo v neki stvari že malo napredovali, podre na tla. Toda, to življenje je nenehna bitka; nikoli se ne smemo utruditi, če si hočemo zaslužiti nebesa. Potrudi se, da boš vedno zgled kreposti, ponižnosti, ljubezni in pokorščine; in ker Gospod vidi srce, je potrebno, da te kreposti živimo prav s srcem še prej kot z zunanji dejanji. Če pa ti je pokorščina težka, glej na nebesa in misli na plačilo, ki te tam čaka.«

s. Irena Novak pripravila po: *Ufficio catechistico diocesano di Trento, Maria nel santo Rosario, Elle di ci*

MOLIMO Z MARIJO ki je za nas krvavi pot potil

Ángel v Sloveniji

Od 12. do 15. novembra 2015 je bil v Sloveniji na svojem prvem obisku vrhovni predstojnik salezijancev Ángel Fernandez Artime, deseti naslednik sv. Janeza Boska v vodstvu salezijanske družbe. Ob tej priložnosti se je srečal s sobraty salezijanci. Namenil jim je jasno in spodbude polno besedo. Kako v današnjih okoliščinah živeti predanost Bogu in poslanstvu, ki jim je zaupano. Enako zgovorno in navdihujoče je bilo srečanje s člani raznih vej salezijanske družine, ki delujejo v Sloveniji.

V ŽELIMLJEM

Deseti naslednik Janeza Boska je v Želmljem doživel precej živahen sprejem. V telovadnici so ga pričakali prav vsi dijaki, profesorji, vzgojitelji ter drugi delavci naše ustanove, poleg njih pa še kar nekaj naših prijateljev in sorodnikov – tribune so bile nabito polne. Dijaki so s pomočjo mentorjev pripravili slavnostno prireditev, ki pa niti slučajno ni bila dolgočasna ali duhamorna; bilo je ravno obratno, po telovadnici je odmeval smeh, odzvanjali so pevski glasovi, kitare in bobni, predstojnik pa nas je s svojo sproščenostjo, navihanostjo in odprtostjo

popolnoma očaral. Voditeljici sta ga spretno vodili skozi vprašanja, ki so izhajala iz štirih don Boskovih stebrov, in tako smo lahko iz prve roke slišali, kako salezijanski duh dojema dom, dvorišče, šolo in župnijo 21. stoletja. Toda gospod Artime ni bil le poln lepih in modrih besed; med pogovorom ga je čakalo tudi malo morje izzivov, ki se jih je lotil tako pogumno, da nas je pošteno prese-netil – kako bi na primer lahko pričakovali, da nas bo spotoma naučil zapeti troglasno špansko rudarsko pesem?!

Prireditev je na koncu izzvenela z dolgim aplavzom, toda spomin na predstojnika bo zagotovo ostal živ v vseh, ki smo ga spoznali. Življenje, ki ga je izžareval, njegov širok nasmeh in tople oči, odprtost ter ljubezen do mladih, naboj mladosti in modrosti – to so lastnosti, ki človeka delajo velikega. A morda je njegov obisk najlepše opisal komentar marsikaterega dijaka: »Men' se zdi, da je bil Bosko glih tak!« Klara Pavlinič

PRI SESTRAH HMP

Sestre hčere Marije Pomočnice iz obeh delov slovensko-hrvaške inšpektorije so se zelo razveselile časa, ki ga je don Bosko da-

našnjega časa ob obisku v Sloveniji namenil posebej njim. Kot je dejal, povsod po svetu »s svojimi sestrami« doživi pristrčno srečanje. Tako je bilo tudi v inšpektorialni hiši HMP na Rakovniku v soboto 14. novembra popoldne. Kot dragocenost ostaja njegova očetovska beseda potrditve na poti poklica in usmeritve k bistvenemu: »V srcu nosimo istega očeta – don Boska. To nas povezuje. Ve pa imate še lik matere Mazzarel-

Kramberger), vrhovnem predstojniku in inšpektorju Janezu Potočniku zbrala velika množica vernikov. Ne le iz Maribora, tudi iz drugih krajev Slovenije so prvokrat priromali k sv. Janezu Bosku. Praznika so se udeležili tudi vsi dosedanji še živeči inšpektorji (Borštnik, Košir, Hočevar – tudi kot nadškof, Dobravec, Snój). Praznično bogoslužje blagoslova svetišča in posvetitve oltarja je spremljal združeni mladinski pevski zbor, sesta-

lo, ki vam daje svojstven pečat ... Pričevanje evangelijskih odnosov, vere in veselja je zagotovo pot rodovitnosti!« Hvaležne smo za njegovo pričevanje vere v moč in lepoto občestva znotraj salezijanske družine.

V MARIBORU

Blagoslov prvega svetišča v Sloveniji, posvečenega sv. Janezu Bosku

Dne 15. novembra je Angel Fernandez obiskal Don Boskov center Maribor. Razlog njegovega obiska je bil sklep don Boskovega jubilejnega leta v Sloveniji in blagoslov prvega svetišča v Sloveniji, posvečenega svetniku mladih. V prostorni cerkvi, dograjeni v letu 2015, se je ob štirih škofih (mariborski nadškof Alojzij Cvikl, beograjski nadškof Stanislav Hočevar, novomeški Andrej Glavan, upokojeni mariborski nadškof Franc

vljen iz 16 mladinskih pevskih zborov iz raznih slovenskih župnij. Zahvalna molitev in veličastna pesem je naznanjala, da bo novo svetišče v Mariboru poslej zbirališče in stičišče vseh, ki se z zaupanjem ozirajo na svetnika mladih. Da bi bil zagovornik, priprošnjik in vodnik. Mladih in njihovih staršev in vzgojiteljev, ki včasih nemočno dvigujejo roke, ne vedoč ne kod ne kam.

misijoni

Da bi svet ne bil »tohu vabohu«

Tone Grm, Inharrime – Inhambane, Mozambik

Ob praznikih se je oglasil najmlajši (po odhodu v misijone, ne pa po letih) salezijski misijonar Tone Grm, ki orje misijonske brazde v afriškem Mozambiku. Živi in deluje v zelo revnem predelu, v skupnosti Inharrime, kjer vodijo župnijo, mladinski center in poklicno kmetijsko šolo. Strnili smo nekaj njegovih novic in misli.

Med pomembnejšimi temami v minulemu letu bi poudaril leto posvečenega življenja, slovesno praznovanje ob dvestoletnici rojstva don Boska in četrti inšpektorialni zbor naše salezijske province. Praznovali smo zlato mašo misijonarja Francisca Lourença, večne zaobljube sobratov Ângela, Sérgia, Zebedea in Mouzinha, diakonsko posvečenje sobrata Benedita, obnovitev začasnih zaobljub štirih sobratov in prve zaobljube novince Linda Cosmeja. Na poti je novi misijonar iz Indije, Anthony Vasanth Raj, ki čaka na potrebna dovoljenja za bivanje. Iz Angole so na pastoralno prakso prišli trije sobratje. To so drobcena znamenja ljubezni, ki jo Bog izkazuje na čisto konkreten način.

Nekateri dogodki pa so nas tudi pretresli. Kot primer lahko navedem smrt duhovnika Joaquina Bambo v začetku leta, premetitve štirih duhovnikov v druge misijonske dežele in odhod petih sobratov z začasnimi zaobljubami. Takoj se je postavilo vpra-

šanje, kaj se dogaja z nami. Na inšpektorialnem zboru smo se trudili prisluhniti, kaj nam Bog sporoča po teh znamenjih in kako nam kljub bolečini še vedno stoji ob strani, nas ljubi in nas podpira.

Konec marca je iz Misijonskega središča Slovenije prišla odobritev prošnje in nakazilo za nakup majhnega traktorja s priključki in kar precej vrtnega orodja, ki nam služi kot izdatna pomoč pri obdelovanju vrta. Imamo namreč internat z 42 gojenci srednješolci, za katere skrbimo sami. Skupnost šteje sedem članov: trije salezijanci (dva duhovnika in brat), trije kandidati in en prostovoljec iz ZDA, študent, ki poučuje angleški jezik in kemijo. Na vrtu pridelamo veliko zelenjave. Če bi bilo mogoče dobiti več semena, bi lahko pridelali še veliko več, saj je zemlja zares rodovitna. Na misijonu je tudi nekaj sadnega drevja. Bo pa potrebno stara drevesa nadomestiti z novimi sadikami. Načrtov ne zmanjka ...

Po veliki noči smo obhajali Marijin mesec in ga 24. maja kronali z obhajanjem slovesnega praznika binkošti in Marije Pomočnice kristjanov. Z obeh tukajšnjih šol in iz lokalne skupnosti Marije Pomočnice se je zgrnila

Konca šolskega leta smo se veselili ob doseganju visokih povprečnih rezultatov. Naša šola je imela najvišji odstotek na občinski in pokrajinski ravni, kar pa nikakor ne pomeni osebnega zadovoljstva: 76 % za mene oseb-

*Če bi bilo mogoče dobiti več semen,
bi lahko pridelali še veliko več,
saj je zemlja za res rodovitna.*

mogočna procesija na dvorišče srednje šole Lavre Vicuñe, kjer je potekalo bogoslužje, po okrepčilu pa še kulturni, športni in zabavni program. Po prazniku mi je odpovedal računalnik – vse je bilo shranjeno na njem – in to je pomenilo delo na novo ...

Vse od Marije Pomočnice je bilo v znamenju priprav na obhajanje dvestoletnice rojstva sv. Janeza Boska. Koliko smo se trudili, koliko energije, časa in osebnih sposobnosti smo vložili v ta namen, ve samo Bog, ki nam je poplačal s čudovitim praznikom, ki ga bomo pomnili še dolgo. Drugoletniki poklicne šole so opravljali praktično-strokovni izpit. Veliko je težav, s katerimi se mladi spopadajo vsak dan, a pomembnejše so samozavest in spoštovanje osebnih dosežkov – materialnih, intelektualnih, socialnih ... Pri vsem tem jim hočem stati ob strani in jim pomagati po svojih najboljših močeh. Skupaj smo sposobni dosežati veliko več, kot bi si človek lahko mislil ali si celo drznil.

no pomeni polomijo. Veselili so se predvsem tisti, ki jim je uspel veliki met – diploma. Tem je potrebno čestitati in jim zaželeli veliko uspehov pri prvih poskusih zaposlovanja ali pri nadaljevanju študija. Ne bo jim lahko in jim tega ne zavidam.

Svetla prihodnost je pred nami: po dveh letih smo dobili nov hladilnik, štedilnik na plin in internet, ki celo deluje, kadar je elektrika. Novo leto je prineslo nove izzive, vpise v šolo, birokracijo, jok in stok, brezupne primere najstnikov, ki ne znajo ne brati ne pisati. Taka je tukajšnja stvarnost, ki ji zrem v oči. Razpočil bi se, da bi lahko kaj spremenil, pa ne gre tako hitro, čez noč.

Zahvaljujem se vam za bratsko sodelovanje in požrtvovalnost, saj se zavedam, da je stik z domovino še kako potreben v vseh trenutkih našega misijanskega, redovnega, salezijanskega in duhovniškega življenja. Bog povrni za vse dobro, za vse molitve in darove. Brez vas bi bil tukajšnji svet še sedaj »tohu vabohu« – pust in prazen.

KEREČEV SKLAD

V Kerečev sklad za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 1. 11. 2015 do 25. 1. 2016 ste darovali:

Košič J., Črnilogar M., Ferkolj L., Rolih B., Topler A., Kerec M., Okulisti Morela, Tušar C., Arčan M., Brenčič U., Jančič T., Končan A. F., Meglen I., Mrkša M., Sabolič K., Rihar A., Šenk M., Ozebek M., Paller A., Rihtar F., Brezavšček R., Pečovnik A., Goličnik B., Taljan M. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

SKALA

Skala trdna že 20 let

FOTO 1 Konec meseca novembra lanskega leta smo obeležili 20 let Skale – mladinske ulične vzgoje. Skala je v dvajsetih letih prežive-la marsikaj. Če gledamo danes z zadovoljstvom in hvaležnostjo na prehojeno pot, ne moremo mimo težkih obdobij, ki so zaznamovala razvoj Skale. Prav trdoživost Skale in sposobnost prilaganja novim okoliščinam, nenehno iskanje novih poti in premagovanje težav priča o tem, da je bila začetna ideja “iti k mladim v njihovo življenjsko okolje” resnični odgovor na izziv časa. Eksodus uličnih vzgojiteljev in prostovoljcev iz varnega zavetja vzgojnih ustanov na ulico k mladim, oživitev izvirnega don Boskovega poslanstva je tisto, kar je dajalo in daje Skali prepoznavnost, notranjo gotovost in je nenehni navdih za vzgojno vztrajnost ob mladih.

Skala je od samega začetka razvejala svoje vzgojno delo v različnih dejavnostih, s katerimi je nudila mladim oporo na različnih področjih življenja: prosti čas, pomoč pri učenju, osebno spremljanje, pomoč pri iskanju zaposlitve, spremljanje mladostnikov na njihovi poti iz samozvojenosti itd. Ob tem je razvila izvirne metode pristopa do mladih, od srečevanja z mladimi na ulici (kar je pomenilo: na igriščih, v barih, v kletnih prostorih blokov, na igriščih, zelenicah, površinah pred bloki ...), do organiziranja turnirjev, taborov, izletov in vzpostavitve mobilnega mladinskega centra – Bu-

sa veselja. Poleg dela z mladimi na ulici se je Skala zavedala pomena strokovnega usposabljanja za področje svojega delovanja in organizirala tri odmevne mednarodne seminarje o uličnem delu, na katere je pripeljala prepoznavne ulične vzgojitelje iz vseh koncev sveta. Zborniki teh seminarjev so-dijo še danes med temeljno literaturo o uličnem delu v slovenskem prostoru.

Želja v prihodnje je, da bi don Boskov duh prek Skale in njene dejavnosti širil optimizem in veselje med vse generacije, zlasti pa med mlade, s katerimi se bo srečevala.

CERKNICA

Oratorijski dan

V soboto, 7. novembra 2015, je v Salezijanskem mladinskem centru Cerknica potekal oratorijski dan. Bil je tematsko navezan na križ Svetovnega dneva mladih, ki smo ga dan pred tem gostili v naši župniji, ter na našega rojaka, božjega služabnika Antona Strleta. Udeležilo se ga je več kot 40 otrok, ki so skupaj z animatorji z veseljem sodelovali pri programu.

Oratorijski dan je potekal podobno kot dan na oratoriju. Začelo se je s himno, ki so se je otroci še dobro spomnili od poletnega oratorija, ter z dvigom zastave. Nato smo si ogledali prizor iz življenja Antona Strleta, ki nam je spregovoril o pomembnosti križa v življenju tega skoraj svetnika, sledile so kateheze in delavnice. Bolj resni del dneva se je zaključil z opoldansko molitvijo v cerkvi, potem pa smo se najprej najedli in nato še uživali med odlično

pripravljeno veliko igro ter na koncu spontanimi igrami z žogo. Ker je vsega lepega enkrat konec, nas je od zaključka oratorijskega dneva ločil le še spust zastave in blagoslov. Obljubili pa smo si, da se kmalu spet vidimo.

Ana Knez

Koledniki

FOTO 2 Naš Maksim Gaspari je pred pozabo rešil podobe starih navad in običajev. S svojo toplino slikanja je zasejal nalezljivo navezanost na te lepe čase. Med drugimi je znana njegova upodobitev kolednikov. Dolga leta pa smo kljub temu o koledovanju lahko brali le v knjigah. V zadnjih letih se je ta lepa navada in slovenski običaj po Sloveniji ponovno obudil. Pod devetimi betlehenskimi zvezdami se je že drugo leto zapored odpravilo veliko otrok po ulicah Cerknice in po Dolenje vasi. V nekatere konce naše župnije pa smo se odpravile tudi tri skupine odraslih kolednikov. V pordela lica nam je vel mrzel veter in nosil snežinke, v tople domove pa smo prinašali pesem, lepe želje in blagoslov. Mnogih poslušalcev se je iskrena želja dotaknila zares močno, ni bila redka niti kakšna solza sreče, tudi prese-nečenja. Pobuda Misijonskega središča Slovenije, ki je koledovanju dodalo pomen solidarnosti s sloganom: Česar se mi veselimo, radi z drugimi delimo, je obrodila sadove. Kot je Modrim pot v Betlehem spremenila življenje, se tudi nam kolednikom ob spominih na vesele poglede ljudi, ki smo jih obiskali na njihovih domovih, v srcih obudi želja, da bi se zopet kmalu videli v soju zvezde repatice.

Blaž Knez

NIŠ (RS)

Pevci in pevke Gimnazije Želimlje v Srbiji

FOTO 3 Pevke in pevci Gimnazije Želimlje smo se z velikim navdušenjem odzvali povabilu beograjskega nadškofa in metropolita msgr. Stanislava Hočevarja, naj sodelujemo na Dnevu katoliških otrok, ki je potekal v soboto, 26. septembra, v Nišu, v župnijski cerkvi Povišanja svetega križa. Tam nas je gostil domači župnik g. Marko Trošt, ki nas je, skupaj z domačini, presenetil z veliko gostoljubnostjo. V teh kratkih, a bogatih dneh smo črpali tudi obilo duhovnega bogastva. Obiskali smo več znamenitosti in sodelovali pri svetih mašah. Posebni in dragoceni so bili trenutki spoznavanja in izkušanja pravoslavnega sveta. Razveselil nas je prisrčen sprejem pravoslavnega zbora Branko iz Niša, s katerim smo si v prijateljskem duhu izmenjali tudi nekaj pesmi.

PRAGA (CZ)

Mednarodno srečanje inšpektorialnih koordinatorjev sotrudnikov

FOTO 4 Salezijanci sotrudniki smo podobno kot salezijanci in salezijanke organizirani na inšpektorialni in mednarodni ravni. Oktobra 2015 je v Pragi potekalo srečanje inšpektorialnih koordinatorjev za našo regijo.

Pisanega srečanja narodov smo se udeležili predstavniki Slovenije, Hrvaške, Madžarske, Češke, Slovaške, Poljske, Ukrajine in Rusije. Kljub sorodnosti jezikov smo potrebovali kar tri prevajalce in uradne jezike, vendar smo se na koncu vendarle razumeli vsi ... Vsem je bilo v spodbudo dobiti izkušnjo, kako razširjeno je naše združenje.

Prago smo zapuščali polni novega zagona, načrtov in dogovorov o medsebojnih obiskih.

Tilen Mlakar

LJ. GORNJI TRG

Usposabljanje pri sestrah HMP

FOTO 5 V življenju in poslanstvu se sestrsko skupnost hčera Marije Pomočnice zaveda pomembnosti nenehnega učenja in poglobljanja. V času po božiču je v inšpektorialni hiši na Rakovniku potekal komunikacijski dan. Poleg usmeritev celotne Družbe HMP ob zadnjem vrhovnem zboru je bila v ospredju tema: Komunikacijska sredstva za več življenja, ki sta

jo zbranim približali gostji mag. Nataša Ropret in uršulinika s. Irena Mohorič. Potrdili sta dejstvo, da je v svetu komunikacije (samo)vzgoja ključnega pomena. V sredini januarja pa je sledil že tradicionalni pastoralni dan, ki je potekal v sestriški hiši na Gornjem trgu v Ljubljani in so se ga poleg sester udeležili tudi mladi animatorji. Z gostom Tonetom Ciglarjem je bilo srečanje namenjeno izzi- vov gradnje doma HMP sku- paj z mladimi za leto 2020, spoznavanju komunikacijskih sredstev in druženju.

MURSKA SOBOTA

Ob blaženi Lavri

FOTO 6 Januarski salezijan- ski koledar vsebuje tudi god blažene Lavre Vikunja, mu- čenke ljubezni, ki se je v za- vodu sester HMP v Južni Ameriki odpravila na pot da- rovanja življenja za spreob- rnenje svoje mame. Zave- tnico mladih ob tej priložno- sti slovesno proslavijo v ka- toliškem vrtcu v Murski So- boti in v sosednji Tišini, saj se vrtec, ki ga vodijo sestre HMP, po njej tudi imenuje. Pomemben trenutek prazni- ka je obhajanje evharistije z lepim sodelovanjem najmlaj- ših. Ob letošnjem Lavrinem prazniku je bila naznanjena vest o vzpostavitvi nove sple- tne strani ([www.vrtec-lavra. si](http://www.vrtec-lavra.si)) kot sredstva spoznavanja in povezovanja.

NOVO MESTO

24-urna duhovna obnova

»Biti božji otrok« je bila te- ma poglobljene duhovne ob- nove v začetku adventa, ki je

potekala pri sestrah HMP v Baragovem zavodu (NM Šmi- hel). Izhajajoč iz Božje besede je zbrane katehiste in katehi- stinje nagovoril g. Janez Ža- kelj in jih uvedel tudi v sreča- nje z Jezusom v zakramentu spovedi ter evharistije. Bož- ji Duh je vel in prebujal vese- lje in hvaležnost. V zaveda- nju Božjega otroštva je moč in gotovost tudi sredi neugo- dnih in negotovih življenjskih dogajanjih.

VERŽEJ

Osma razstava jaslic

FOTO 7 Na razstavi v Roko- delskem centru Veržej se je s svojimi jaslicami predsta- vilo 27 slovenskih jasličarjev, osnovnih šol in vrtcev. Le- tošnja osrednja razstavljav- ka je bila gospa Marija Ka- stelec iz Žirov, ki jaslice izde- luje iz čipke in čebeljega vo- ska. Na odprtju sta navzoče pozdravila župan občine Ver- žej Slavko Petovar in direk- tor Zavoda Marianum Peter Pučnik. Razstavo je blagoslo- vil predstojnik slovenskih sa- lezijancev Janez Potočnik, ki je poudaril, kako božični do- godek vrednoti vlogo matere, očeta in otroka, zato mora- mo tudi danes varovati dru- žino pred novodobnimi he- rodi. Odprtje je z adventnimi spevi popestrila Glasbena šo- la Beltinci.

Srečanje starejših osnovnošolcev

Dva ducata starejših osnov- nošolcev je od 11. do 13. de- cembra »okupiralo« Marija- nišče. Preko filma Kung fu panda so spoznavali svo- je talente, sanje in samopo- dobo ter odkrivali, kdo vse je lahko učitelj in komu so uč-

telji sami. Peter Pučnik in Grega Valič, ki sta pripravila bogat vikend, sta s pomo- čjo animatorjev dodobra raz- migala udeležence tako du- hovno kot družabno. S kate- hezami in delavnicami so se poglobljali v lepoto krščanske vere, manjkalo pa ni družab- nih iger, veselih večerov in sprehoda po božični vasi v Banovcih.

Moški in ženski zajtrk

FOTO 8 V decembru sta za- konca Bohanec Smodej iz Križevcev pri Ljutomeru in Marijanišče organizirala zaj- trk za moške in zajtrk za ženske in dvakrat napolni- la Kovačičevo dvorano Zavo- da Marianum. Najprej so se zbrali možje in fantje, ki jim ni vseeno za življenje druž- ine in družbe. Nagovoril jih je p. Vili Lovše. Čez teden dni so se zbrale še žene in de- kleta, da so prisluhnile jasni in kleni besedi Sonje Pungert- nik, ki je spregovorila o da- ru svoje slepote, o materin- stvu in družini ter družbi, kot jo doživlja sama. Obakrat je predavanju sledil pravi prle- ški zajtrk, ob katerem so si udeleženci izmenjali mne- nja, izkušnje in poglede ter se medsebojno obogatili.

SLOVENIJA

Muzikal »Za vas živim« končal s pričevanji

FOTO 9 »Zdaj za vas živim, za vas vse mlade ...«, je bil refren, ki je konec novem- bra še zadnjič odmeval z od- ra. Mladi, sestre HMP, sale- zijanci, sotrudniki in prija- telji don Boska so ekipa, ki je v jubilejnem letu pripra- vila muzikal o svetem Jane-

zu Bosku. Skozi igro in glasbo so želeli približati don Boska.

Hvaležni so: da so lahko s svojimi talenti in časom obogatili jubilejno leto; da so pričevali po celi Sloveniji, tudi pred vrhovnim predstojnikom; da so postali prijatelji ter da imajo še željo po skupnem ustvarjanju. Njihovo pričevanje pa se je sedaj z odrov preselilo v vsakdanje življenje, ker bodo to, kar so spoznali in doživeli, živeli.

BLED

Adventne duhovne vaje za mlade

Od 11. do 13. decembra so na Bledu, v Marijnim domu sester HMP, potekale duhovne vaje za študente in mlade v poklicih z geslom »V očetovem naročju«. Ker je letošnje cerkveno leto papež Frančišek razglasil za jubilejno leto usmiljenja, je bila tudi tema posvečena osvetlitvi pojma usmiljenje. Poglobljali so se v skrivnost usmiljenja, Svete Trojice, učlovečenja, telesnih in duhovnih del usmiljenja, sočutnega srca. Mladi so se srečali z usmiljenim Očetom preko Božje besede, v tišini pred Najsvetejšim, v zakramentu sprave, v podelitvi razmišljanj, pri sveti maši in v čisto vsakdanjih zadevah, kot je prijateljski klepet, igra ali sprehod okrog Blejskega jezera.

Simona Pavlič

BARCELONA (ŠPANIJA)

Evropsko srečanje SMG

Predzadnji vikend v novembru je potekala skupščina evropskega salezijanskega mladinskega gibanja (SMG). Na srečanju so se zbrali predstavniki in koordinatorji posameznih držav, ki so v svoji državi tako ali drugače odgovorni za SMG. Naslov srečanja je bil »Salezijansko veselje in upanje«. Iz Slovenije so se srečanja udeležili delegat za mladinsko pastoralo, Boštjan Jamnik, ter dva predstavnika mladih, Borut Stramšek in Blažka Merkac.

Poleg navezovanja novih stikov, spoznavanja SMG Španija, veselih večerov, obiska mesta je bilo kar nekaj časa namenjenega vsebinskemu sklopu o salezijanskem veselju in upanju. Tako so se v soboto v skupinah pogovarjali o tem, kako živeti salezijansko veselje in upanje ter kako ga deliti drugim, predvsem mladim, s katerimi delajo. Prisluhnili so tudi predstavitvi svetovnega dneva mladih, ki bo letos v Krakovu, ter predstavitvi Confronta, ki bo čez dve leti na Colle don Bosco v Italiji.

Z lanskim letom je svoje delo zaključila koordinacijska ekipa, ki je zadnja tri leta koordinirala in spodbujala evropsko SMG, zato so v soboto zvečer sledile volitve, na katerih so posamezne regije (severna, južna in centralna) izvolile svoje nove predstavnike. Iz centralne regije bo to vlogo za tri leta prevzela slovenska predstavnikinja Blažka Merkac. Večer so preživeli v mestu, zaključili pa s skupno adoracijo. Skupščina se je v nedeljo zaključila s sveto mašo in skupno refleksijo.

VALENCIA (ŠPANIJA) Evropsko novoletno srečanje mladih

FOTO 10 Več kot 200 mladih romarjev iz Slovenije je tudi letos začetek novega leta preživelo skupaj s taizejskimi brati. Tokrat smo se zbrali v Valencii, kjer so nas poleg toplega vremena pričakali resnično gostoljubni španski gostitelji.

Na letošnjem romanju zaupanja je več kot 15.000 mladih razmišljalo o usmiljenju. S prebiranjem Božje besede, taizejskimi spevi, prošnjami in razmišljanji smo skupaj slavili Boga. Vse to nas je povezovalo v veliko družino Božjih otrok. Hvaležni smo za teh nekaj bogatih dni.

ŽELIMLJE

Matild Domić posvečen v diakona

FOTO 11 V torek 15. decembra je bilo v Želimljem, v cerkvi sv. Vida, zadnje diakonsko posvečenje v letu 2015. V diakona je bil po rokah škofa dr. Franca Šuštar-

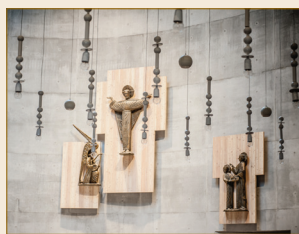

ja posvečen salezijanec Matild Domić. Pri pridigi, ki je izhajala iz prilike o svatbi v Kani galilejski, je škof Matildu, domačim in dijakom Doma Janeza Boska in Gimnazije Želimlje položil na srce: »Tako kot so služabniki vrče napolnili z vodo, s tistim, kar so imeli, tako naj tudi mi svoja srca napolnimo s tistim, kar imamo, in Jezus bo to sprejel in spremenil v najboljše.«

Matild je skupaj z diakonom Mitjem sodeloval s strežbo pri oltarju. Pri slovesnosti pa so sodelovali dijaki in dijakinje, ki stanujejo v Domu Janeza Boska.

Matildu želimo Božjega blagoslova na poti do duhovniškega posvečenja. Njega in vse slovenske diakone priporočajmo v molitev. Bogu pa se zahvalimo za dar diakonske službe, ki so ga prejeli letošnji diakoni. T. S.

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6, 1000 Ljubljana

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska

Hvaležno se spominjamo vseh dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

Do 25. 1. 2016 ste darovali
(nekateri večkrat):

Bajzek J., Bečan A., Brezavšček R., Čerferin M., Černe M., Črnilogar M., DBP – prostovoljke, Družina Durič, Družina Gačnik, Družina Knehtl, Družina Vovko, Ferenčak R., Golob B., Habe F., Hartman H., Ivanuša T., Jagodic A., Jakob J., Jakopiček J., Knez D., Korez J., Kovač I., Leskovar F. in S., Luketič M. in N., Medved V., Mihelčič M., Mlinarič J., Močnik V., Mulej M., Muzinčič V., Okorn T., Otrn D., Pekovšek M., Petrovšek F., Primc A., Rihtar F., Rudolf R. in M., Sal. zavod Veržej, Sal. zavod Želimlje, Salezijanski dom Trstenik, Savšek T., SDB Celje, Selan L., Senčar I., Smodiš I., Smodiš M., Strniša M., Škerbot S., Škrabl I. M., Šterk B. in F., Šuštar F. škof, Tivadar J., Trobenta P. Motivci za duh. poklice, Tušar C., Uršič S., Vivod M., Vršič J., Zaleznik J., Zimič M., Zorko J., Zrim S., Zupan L. Rudnik, Žalik F., Želj A., Župnija Celje, Župnija Golo, Župnija Kodeljevo, Župnija Rakovnik, Župnija Želimlje, in drugi neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

+ IGNACIJ MERZEL 1930–2015

Rodil se je v veliki Bojčevi krščanski družini z enajstimi otroki. Oče in mati sta jih vzgajala na kmetiji v Razborah pri Čatežu, kjer sta jim trdo delo in krščanska vzgoja dala popotnico za nadaljnje pošteno življenje. V Ljubljani je Ignacij spoznal ženo Cvetko in tam sta si z marljivostjo in veliko odrekanja zgradila hišo. V poznejših letih sta njun dom razveselila dva vnuka in pet pravnukov; dolgo časa so v njem složno živeli kar štiri generacije. Rajni Ignacij je veliko časa preživel tudi na Rakovniku v cerkvi Marije Pomočnice. Pomagal je na raznih področjih, bil član župnijskega pastoralnega sveta. O božiču, ko se postavijo jaslice, veliko zamisli in narejenih stvari spominja nanj. Rakovniški zakristan Sebo je vedel, da bo Ignacij vedno našel rešitev. Dokler mu je zdravje dopuščalo, je hodil tudi na župnijska romanja. V vsak nov dan se je prebujal z radiem Ognjišče, bil je tudi vpisan v mašno zvezo.

Ko je 7. maja 2015 prenehalo biti njegovo srce, smo pretrese- ni spoznali, da je za vedno odšel človek, ki je imel za vsakega do- bro besedo in prijazen nasmeh. Neizmerno ga bomo pogrešali.

Mojca Trček

+ SREŠ FRANC 1930–2015

Biti človek, roditi se in živeti kot človek, je največ, kar premore stvarstvo. A da se človek vseeno ne bi prevzel, mu je na tem svetu odmerjen čas. Čas, ki ga je lahko izmeriti, saj je dolg le od rojstva do smrti. Naj bo tega časa še toliko in toliko let, na koncu se zavemo, da je silno kratek.

Tudi čas tuzemskega življenja pokojnega Franca se je iztekel. Izčrpal je svoje življenjske moči.

Njegovo življenje se je pričelo leta 1930 na Melincih kot sinu očeta Alojza in mame Marte. Otroška leta je preživel z danes že pokojnim bratom Štefanom in sestro Katko.

Leta 1956 je večno zvestobo obljubil Emiliji Kardinar in se preselil v Križevce na manjšo kmetijo.

naročniki Sal. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Cerovec Štefanija, Zg. Jak. dol
Cergol Otilija, Mezgovci
Čurič Marija, Srednja Bistrica
Felician Marija, Vransko
Firbas Jelka, Moškanjci
Golob Matilda, Nevlje
Jakša Ana, Ljubljana
Klinc Marija, Gorišnica
Kopač Minka, Žiri
Korošec Milka, Šmartno/Tuh.
Kuk Janko, Slovenske Konjice
Kurbos Franciška, Zalohe
Lesar Anton, Ljubljana
Levstik Slavka, Kočevje
Mozetič Dorica, Bilje
Plazar Ana, Radeče
Recek Veronika, Vrhnika
Rozman Anica, Novo mesto
Sreš Franc, Križevci/Ljut.
Strmšek Ana, Duplek
Štrubelj Milka, Videm Dobropolje
Šuštar Ana, Metlika
Žnidaršič Alojzija, Ambrus

Delo na majhni kmetiji je bilo v tistih časih težavno, kajti terjalo je veliko fizičnega dela. Francu nobeno delo ni bilo težko. Rad je poprijel za vsako delo, kmetijo je posodabljal z novimi delovnimi stroji in mehanizacijo. Kljub obilju svojega dela nikoli ni odklonil pomoči drugim; rad je priskočil na pomoč sovaščanom in prijateljem.

Srečen je bil v domačem okolju, še posebej ob svojih otrocih Francu, Mariji, Jožetu, Emilu, Cvetki in Bogomiru. Bil je tudi ponosen dedek svojim vnukom; bil je srečen, ko so pritekli k njemu in se mu stisnili v objem.

Leta 2010 so se pričeli pojavljati prvi bolezenski znaki. Svoj tempo življenja je upočasnil in opravljal le še lažja dela.

Dragi Franc, nate bo ostal spomin kot na človeka, ki je nekoč bil del našega življenja. Domači, radi se ga spominjajte s prižgano svečo in pi- sanim cvetom na njegovem grobu.

10. RIBNIŠKI PASIJON

Športni center RIBNICA

19. in 20. 3. ob 19. uri

Športna dvorana VELIKE LAŠČE

28. 3. ob 19. uri

Športna dvorana KOČEVJE

2. 4. ob 19. uri

Vstopnine ni.

				SESTAVILA MATEJA	IVERNA PLOŠČA, IVERICA	DEL SMUČ. SKAKALNICE	SLADKORNI PRELIV ZA PECIVO	4. IN 3. SAMO- GLASNIK	15. IN 4. ČRKA ABECEDE
KO NEKOGA IZŽENEMO									
SL. IGRALEC DARE									
SL. PISAT. PEROCI UMET. PLES- NAZVRST							ZGORNJE OBLAČILO	EDVARD RUSJAN	
SALEZI- JANSKI VESTNIK	PO UČINKU PLAČAN DELAVEC	GLAVNO MESTO POLJSKE	ZAPISNIKAR DOLGORE- PA PAPIGA						
HRIB NAD BEOGRA- DOM					RDEČI KRIŽ LUNINA MENA				OKONČINA
ZAREBR- NICA				LAHEK ŠP. ČOLN RUSKO MOŠKO IME					
JAVNI GOVORNIK						ANTON DERMOTA MOČ, JAKOST			
18. IN 20. ČRKA ABECEDE			IGNAC, NACE	IZRASTEK NA ČLOVEŠKI GLAVI			HITER TEK	PRITOK JENISEJA	
AM. IGRALEC AYKROYD				INDIJAN. SKUP- NOST V MEHIKI NANUT ANTON					
OPIS KRISTUSO- VEGA NAUKA									
DOMAČA PERNATA ŽIVAL				AM. IGRALKA IN PEVKA IRENE					

GESLO križanke

pošljite do
20. februarja 2016
na uredništvo
Salezijanskega vestnika

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej
2. nagrada: knjiga – Bakhita: Od sužnosti do svetosti (o sv. Jožefini Bakhita)
3. nagrada: knjiga – Andre Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški.
4. nagrada: knjiga – E. Bianco in C. de Ambrogio, Ukradli ste mi srce. Življenje Janeza Boska.
5. nagrada: strip – Božji služabnik Andrej Majcen (Berta Golob, risbe M. Kovačič)

Rešitev križanke SV 6/2015

Pascual Chavez

deveti don Boskov naslednik

NAGRAJENCI prejšnje nagradne križanke

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: Družina KOLENC, Novo mesto.
2. nagrada: knjiga F. Bouchard, Don Bosko – Z močjo srca: PERKO Rok, Log pri Brezovici.
3. nagrada: knjiga Teresio Bosco, Dominik Savio: TURK Efka, Celje.
4. nagrada: knjiga Karmen Jenič, Dobiva se pri kapelici: PERKO Marija, Log pri Brezovici
5. nagrada: strip o Andreju Majcnu: MULEC Erika, Cerknica.

DOM S POČITNIŠKO PONUDBO ZA VSAKOGAR

 penzion mavrica

Penzion Mavrica***
Puščenjakova ulica 1
9241 Veržej

T 02 588 90 60
M 051 370 377
S www.marianum.si
E penzion.mavrica@marianum.si

Nudimo vam prijetno preživljanje počitnic z bogatim animacijskim programom: rokodelske delavnice, pokušina domačih vin. Bližnje terme pa nudijo veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

VERŽEJ

ZA MINISTRANTE/KE

21.-23. februar (nedelja - torek): Počitniško, zimsko, duhovno, družabno srečanje za ministrante in ministrantke.

Prijave in informacije: Grega Valič

DUHOVNA VAJE 9+

26.-28. februar (petek - nedelja): Na duhovnem vikendu bomo iskali tiste bisere svojega življenja, zaradi katerih lahko gremo pokončno skozi življenje ter z njimi bogatimo še druge. (za 9. raz. OŠ in srednješolce)

Prijave in informacije: Peter Pučnik in Grega Valič

RAZSTAVA PIRHOV

18. marec (petek), ob 11.00: Odprtje tradicionalne

8. velikonočne razstave pirhov v Centru DUO.

Informacije: Ivan Kuhar

ZA DRUŽINE: »Pa ravno MI(DVA)!«

15.-17. april. Kratek duhovno-družabni oddih za družine in zakonce! Program staršem omogoča čas za osebno delo, pogovor v paru in v skupini, molitev, spoved, druženje ...; otrokom pa čas za igro, delavnice, veselje ... Cena: 40 € za odrasle, 25 € za osnovnošolske otroke, za predšolske otroke brezplačno!

Več informacij in prijave na: donbosko.si/vikendi-za-druzine

LJUBLJANA RAKOVNIK

ROMARSKI SHOD

28. februar: Pobožnost zadnje nedelje v mesecu s sv. mašo ob 15.00: Salezijanski misijonski dan.

27. marec, 24. april: Pobožnost zadnje nedelje v mesecu s sv. mašo ob 15.00. Vedno priložnost za sv. spoved.

SVETOLETNA SPOVED

18.-26. marec (petek-sobota): V svetem letu usmiljenja ter v pripravi na veliko noč priložnost za prejem zakramenta sv. spovedi, vsak dan od 9.00 do 12.00 in od 15.00 do 19.00.

POSTNE DUHOVNE VAJE 2016

19.-21. februar: BLED - Marijin dom

26.-28. februar: PODBOČJE - Leničev dom

4.-6. marec: POHORJE I. - Dominikov dom

11.-13. marec: POHORJE II. - Dominikov dom

Za dijake, študente in mlade v poklicih do 29 let; zaželen prispevek 35 €.

Informacije in prijave: Boštjan Jamnik, Blažka Merkac

MARIBOR - DON BOSKOV CETER

MAJCNNOVI KULTURNI VEČERI

s prof. Tonetom Ciglarjem.

Ob sredah:

17. februar: o misijonarju Jožku Kramarju.

2. marec: Sveto pismo - knjiga Božjega usmiljenja.

16. marec: O don Boskovi materi Marjeti.

Informacije: Otrin Gašper

ORATORIJ 2016: ZDAJ GRE ZARES (Ostržek)

PSAO - pomladanska srečanja animatorjev oratorija:

VERŽEJ, 6. februar (sobota), 9.00-13.00

(za škofijo Murska Sobota).

CELJE (salezijanci), 20. februar (sobota), 9.00-13.00

(za škofijo Celje).

MARIBOR (salezijanci, nasproti Qlandije), 21. februar (nedelja), 15.00-19.30 (za nadškofijo Maribor).

VIPAVA (škofijska gimnazija), 27. februar (sobota), 9.00-13.00 (za škofijo Koper).

LJUBLJANA (Rakovnik), 5. marec (sobota),

9.00-13.00 (za nadškofijo Ljubljana).

NOVO MESTO (Šmihel, Zavod F. Barage), 12. marec (sobota), 9.00-13.00 (za škofijo Novo mesto).

*Več informacij: www.oratorij.net
pisarna@oratorij.net*

USKOVNIŠKA MAŠA

Tretji četrtek v mesecu, ob 18.00, na Rakovniku. Za animatorje in udeležence Uskovniških tednov in postnih duhovnih vaj, za mlade salezijanskega mladinskega gibanja ... (18. februar, 17. marec, 21. april ...).

Informacije: Boštjan Jamnik

BLED - PRI SESTRAH HMP

ZA OSNOVNOŠOLCE 4.-6. razreda:

15.-17. april (petek - nedelja). Duhovne vaje za osnovnošolce. Začetek v petek ob 18.00, sklep v nedeljo s sv. mašo ob 11.00 skupaj s starši.

Informacije in prijave: s. Barbara Močenik

ŽELIMLJE - duhovne vaje, pomlad 2016

26.-28. februar: fantje/dekleta, 4.-7. razred

4.-6. marec: fantje/dekleta, 8. in 9. razred

11.-13. marec: 9. razred in srednješolci

Informacije in prijave: Klemen Balažič

VEČERI DRG - DUHOVNE RITMIČNE GLASBE

Drugi četrtek v mesecu, od novembra do januarja in od marca do maja, ob 20.00, v gradu Rakovnik.

Predstavitve izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje. (11. februar - Bstran, 10. marec - Stična band, 14. april - 2Ribi5Hlebov, 12. maj - skupina Veselje).

Informacije: Blažka Merkac

BALAŽIČ Klemen, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com
JAMNIK Boštjan, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si
KORDEŠ s. Danijela, Rakovniška 21, 1000 Ljubljana, tel. 041/293.883, dani.kordes@gmail.com
KUHAR Ivan, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 051/654.778, center.duo@marianum.si
MERKAC Blažka, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239, smp@salve.si
MOČENIK s. Barbara, Partizanska 6a, 4260 Bled, tel. 051/771.341, barbara.mocenik@gmail.com
OTRIN Gašper, Engelsova 66, 2000 Maribor, tel. 041/558.310, gasper.sdb@gmail.com
PUČNIK Peter, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, 040/360.729, peter.pucnik@marianum.si
VALIČ Grega, Puščenjakova ulica 1, 9241 Veržej, tel. 041/261.870, gregavalic@yahoo.com

Bila je zima in že nekaj dni sem brezdelno čepel na oblakih. Pravzaprav sem čakal na najugodnejši trenutek, da bi odvrigel svoje kosme na mesto Torino. Od zgoraj sem opazoval hiše, palače, ceste. Iskal sem pomemben dogodek, da bi ravno takrat nanj razgrnil svojo belo odejo. A nič takega ni bilo, kar bi bilo vredno moje navzočnosti, simbola dobrote, čistosti in vstajenja.

Nenadoma pa me je nekaj pritegnilo. Od zgoraj sem opazil skupino fantov, zbranih v neki sobi. Zavzeto so prisluhnili besedam nekega duhovnika. Osredotočil sem se torej na tisto dogajanje. Nikakor ni bil dogodek, vreden moje bele prisotnosti.

Po nekaj minutah neuspešnega iskanja zanimivosti sem se s pogledom zopet vrnil k tisti družini mladih. Dogodek je bil čisto banalen, a vendarle: skupina fantov se je z duhovnikom zatekla v negostoljubno sobico velike zgradbe na obrobju mesta. Prav gotovo niso spadali k meščanskemu in plemenitemu utripu velikega mesta.

Še sam ne vem, kako se je zgodilo. Verjetno sem zaradi svoje radovednosti nevede začel spuščati snežinke, ki so padale mimo okna. Čudil sem se tistim mladim, oblečenim v cape, kako so poslušali duhovnika: mali delavci v prevelikih delovnih oblekah so skrivali udarce svojih neusmiljenih delodajalcev; skrivali so poceeni ožuljene prste, ki so garale v tekstilni delavnicah, na zidarskih odrih in v livarnah. Ko sem jih v svojih snežinkah opazoval skozi okno, sem opazil, da je začel tisti mladi duhovnik jokati.

So bile mogoče solze jeze in nemoči pred bedo, v kateri so ti mladi živelj? Nikakor ne. Začuden sem opazoval, da se je tisti duhovnik istočasno tudi smehljaj. To so bile solze veselja in upanja. Ko je govoril mladim in mislil na prihodnost, jim je dejal, da je tista sobica za vse postala ognjišče, kjer bodo lahko našli zgubljeno ljubezen, prostor za učenje ter rast v dobre kristjane in poštene državljane, mala cerkvice, kjer Boga lahko kličejo »Oče«.

Nikoli nisem izvedel za imena tistega duhovnika in fantov. A zanje sem iz oblakov natrosil najlepše in najbolj bele snežinke, kar sem jih imel. Naročil sem jim, naj padajo kar se da sladko in napravijo veliko belo odejo. Upam, da sem tako polepšal tisti poseben trenutek, v katerem se rojevajo dobre stvari, kot vedno v ponižnosti in preprostosti.

Don Boskove reči

SNEG

José J. Gómez Palacios

www.donbosko.si